

Oprava, či demolice? Posudky se dost liší

Horní Slavkov – Dům číslo popisné 13 v památkové zóně v Horním Slavkově už dlouho chátrá. Podle posudků statiků a soudního znalce, které má v ruce město, je objekt v havarijním stavu a jedinou možností je demolice. Posudek Národního památkového ústavu ovšem říká: Nebourat, dům je možné zachránit. Pokračování na str. 2

Dokončení ze str. 1

Stavební úřad měl v ruce statický posudek, který říkal, že stav objektu je vážný a bude nutná demolice. Na žádost Národního památkového ústavu v Lokti (NPÚ) nechalo město vypracovat další posudek, jehož závěr byl podle starosty Alexandra Tereka stejný. Památkářům se posudky nelíbily, a tak si nechali na své náklady zpracovat třetí, který vyzněl jinak, nebourat. „Nechápu to. Měli jsme dva posudky, které hovořily o tom, že stav je vážný, nezvratitelný a mělo by se demolovat. Národní památkový ústav si nechal zpracovat další posudek a ten říkal, že je všechno v pořádku,“ divil se starosta Terek, jemuž se nelíbila práce odborníka, kterého požádali o posudek památkáři. „Podal jsem i stížnost, protože ten člověk objekt snad ani neviděl a napsal posudek v Praze od stolu,“ konstatoval s rozčilením. Město tedy přizvalo i soudního znalce, který potvrdil,

co dva předchozí posudky: stav je nezvratitelný a bude muset dojít k demolici. Se vším se teď musí vypořádat stavební úřad. „Podle statistik do objektu nemůže nikdo jít a opravovat ho, protože by to na něj mohlo spadnout,“ říká starosta Terek. Ten ale nechce za každou cenu bourat. „Problém je, že dva statikové a soudní znalec říkají, že když tam někoho pošlu, tak ho to zavalí, a to nemůžu riskovat,“ vysvětlil starosta.

Národní památkový ústav v Lokti si však stojí za svým názorem a současně za prací odborníka, který posudek vypracoval. „Posudek zpracovával erudovaný znalec, který má zkušenosti s obnovou silně narušených historických objektů, uznávaný v celé republice,“ přiblížila osobu posuzovatele ředitelka NPÚ v Lokti Romana Riegerová. Podle jejích slov je problém v tom, že statikové nezohledňují konkrétní specifika historických domů, což ale prý není neobvyklé. „Ani posudek, který si nechalo zpracovat město,

nevyzněl jednoznačně v tom smyslu, že ten dům nelze zachránit,“ uvedla ředitelka. Nehodnotil ale to, jestli konstrukce jsou schopné přežít, ale ekonomiku zásahu.

Jaké je tedy stanovisko památkářů? Opravte dřevo, které je na tom nejhůř, zabezpečte dům, aby do něj neteklo, a nechte to být. Pořád lepší takto než díra po demolici. „Dá se to zachránit, byť v té podobě, že dům nebude obyvatelný. Bude staticky zabezpečený a přikrytý a bude takhle stát třeba několik let, než se to bude moct odkoupit, opravit a třeba i zase zobytnit. Nám to připadá jako lepší řešení než to nechat zlikvidovat a nechat tam díru, ze které se stane skládka. Demolice by byla další hřebík do rakve starého města,“ doplnila ředitelka Riegerová, které se nelíbí, jak staré město v památkové zóně nezadržitelně chátrá. To se ale nelíbí ani městu, proto se snaží domy odkupovat a opravovat, např. dům čp. 6. (žip)